

TURISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE
16. FESTIVAL TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

SPELJIMO VODO NA SVOJ MLIN
ali
LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE
raziskovalna naloga

**OSNOVNA ŠOLA
LOVRENC NA POHORJU**

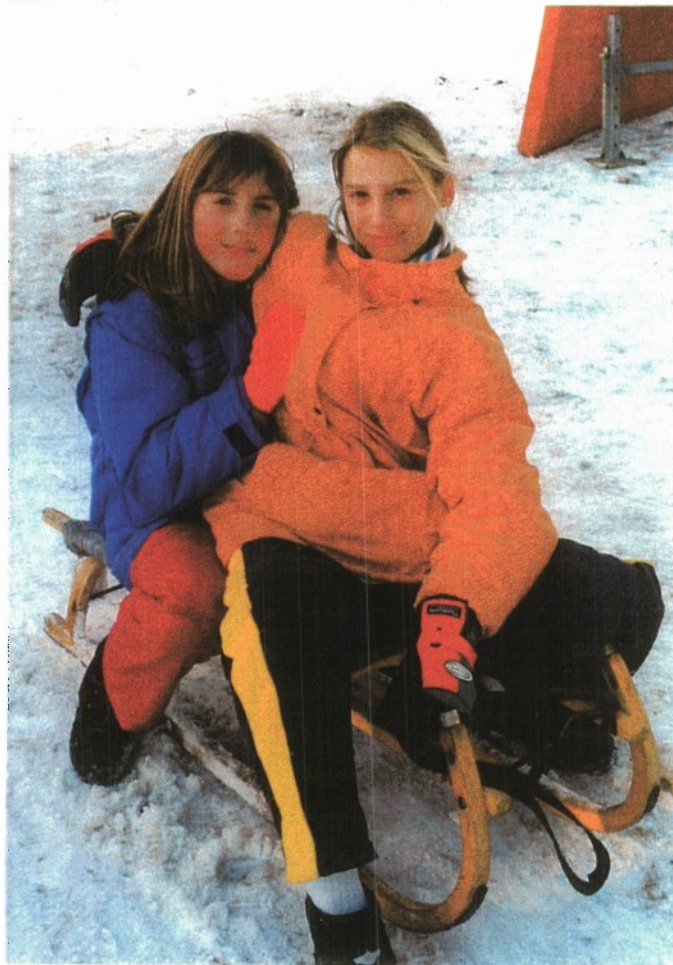
Avtorji naloge:
Neža Forstner 5.r
Kaja Orter 5.r
Jani Lesjak 5.r
Rok Rožič 5.r
Jernej Javornik 5.r
Boštjan Kop 6.r

Avtorji razstave:
Matic Gričnik 6.r
Šimen Kranjc 6.r
Tina Brunčko 6.r

Mentorici:
Olga Kasjak
Irena Zupanič

MARIBOR, februar 2001

Največje bogastvo je imeti prijatelja,
še posebej prijatelja,
daleč od doma...
zato je potrebno oditi...
oditi,
da bi se močnejše ljubilo
sebe in druge...



Nalogo posvečamo vsem, ki so nam pomagali sprejeti in gostiti vrstnike iz kraja Visa na otoku Visu. Hvala vsem tistim staršem, ki so bili pripravljeni ljubeče skrbeti za naše prijatelje.

raziskovalci

POVZETEK NALOGE

Naloga je posledica dolgoletnega delovanja učencev OŠ Lovrenc na področju turizma. Naša sodelovanja na festivalih TPLG smo **začasno** prekinili. Nismo nameravali prekiniti dosedanjega dela, pač pa smo želeli pridobljeno znanje in izkušnje uporabiti za **širjenje in poglobljanje** svoje turistične dejavnosti. Hoteli smo dopolniti turistični razvoj kraja v zadovoljstvo vseh nas – tudi šolarjev. Zasnovali smo program mednarodnega sodelovanja učencev OŠ Lovrenc na Pohorju z učenci OŠ Vis. Uresničujemo ga ob pomoči učiteljev šole, staršev in krajanov.

V nalogi vam najprej v pisni obliki posredujemo nastanek projekta od ideje do zaključka prvega zimskega sobivanja otrok v Lovrencu, v drugem delu naloge pa boste lahko iz slikovnega gradiva razbrali, kam nas je to pripeljalo. Ne boste verjeli! Čez veliko vodo, kajti:

SPELJALI SMO VODO NA NAŠ MLIN

in preživeli nepozabno poletje v osrčju Jadrana...

KAZALO

Posvetilo	str. 2
Povzetek naloge	str. 3
Kazalo	str. 4
1. UVOD	str. 5
1.1. Namen in cilji raziskovanja	str. 5
1.2. Načini raziskovanja	str. 5
2. TEORETIČNI DEL	str. 6
2.1. Temelji mednarodnega projekta sodelovanja OŠ Lovrenc in OŠ Vis	str. 6
2.1.1. Dosedanja raziskovanja in pogovori z učenci	str. 6
2.1.2. Sodelovanje pihalnih godb obeh krajev	str. 6
2.1.3. Ekskurzija lovrenških učiteljev na otok Vis	str. 7
2.1.4. Urbanove počitnice	str. 7
2.1.5. Zasnova obvezne osnovne šole v Republiki Sloveniji	str. 8
2.2. Okvirni program mednarodnega sodelovanja OŠ Lovrenc z OŠ Vis	str. 9
2.3. Uresničevanje programa	str. 10
2.3.1. Sodelovanje na daljavo	str. 11
2.3.2. Aktivne počitnice	str. 12
2.4. Delni rezultati sodelovanja	str. 15
2.4.1. Lepe besede »IZRAZI LJUBAVI« z otoka Visa	str. 16
3. MNENJA GOSTITELJEV	str. 19
4. GOSTOVANJE NA VISU	
5. ZAKLJUČEK	str. 23
ZAHVALA	str. 24
LITERATURA	str. 25

1. UVOD

1.1. NAMEN IN CILJI RAZISKOVANJA

Želeli smo si sodelovanja učencev OŠ Lovrenc na Pohorju z OŠ Vis. Projekt smo načrtovali tako, da bi ga bilo mogoče ponavljati in dopolnjevati. Uspešnost sodelovanja in uresničitve smo ugotavljali z anketiranjem.

1.2. NAČINI RAZISKOVANJA

Osnova raziskovanja so nam bili:

- natančen program mednarodnega sodelovanja,
- aktivno sodelovanje in spremljanje aktivnosti,
- učna in vzgojna naravnost slovenskih in hrvaških osnovnih šol
- anketni vprašalniki
- razgovori

Izdelali smo dva vprašalnika.

S prvim smo preverjali stališča staršev gostiteljev do izvedenega sodelovanja.

Z drugim vprašalnikom smo zbrali stališča in predloge za sodelovanje med učenci gostitelji.

Anketiranje smo izvedli takoj po slovesu od naših gostov.

2. TEORETIČNI DEL

2.1. Temelji mednarodnega projekta sodelovanja OŠ Lovrenc in OŠ Vis

2.1.1. Dosedanja raziskovanja in pogovori z učenci

V okviru turističnega podmladka smo se velikokrat pogovarjali o turizmu, gostoljubju, etnografskih značilnostih in spoštovanju preteklosti, o sprejemanju drugačnosti... o gojenju veselja do življenja in podobno.

Številne generacije naših učencev so na področju raziskovanja že veliko odkrile, spoznale in zapisale. Vsaka naslednja generacija učencev gradi in nadaljuje delo prejšnje. Spoznanje prejšnjih generacij, **»da smo Lovrenčani prijazni ljudje, ki svoje gostoljubje v srcih nosimo«**, nas kar napeljuje na to, da sedanja generacija želi svoje gostoljubje nekomu ponuditi.

Pogovarjali smo se nekako tako:

Gostoljubje? Komu? – Nekomu, ki je gostoljuben z nami!

Sledila so naštevavanja učencev: teti, dedku in babici, botri, sosedom, prijatelju iz športnega kluba, znancem s planin, prijateljici iz kolonije RK, ...izletnikom, Višanom... Višanom!

»Kako je z Višani. Vam je všeč ta ideja?« vpraša učenec, katerega starši so že gostili godbenika iz viške Gradske godbe.

2.1.2. Sodelovanje pihalnih godb obeh krajev

Z Višani smo bili Lovrenčani na nek način že povezani. Do te povezave je prišlo pred tremi leti, ko se je Lovrenčan, takratni predsednik KUD Jože Petrun, zvečer sprehajal po viškem pristanišču. Bil je na dopustu. Opazoval je barke in jahte, poslušal morje, valove, galebe in zvoke Gradske pihalne godbe, ki je vadila v kulturnem domu. Gospod Stanko Šlag vedno misli - tudi kadar uživa! Sledil je zvokom glasbe in se znašel v prostrani kulturni dvorani. Sedel je, poslušal in čakal. Ko so mu godbeniki zaigrali vse, kar so nameravali, je stekel pogovor med dvema pomembnima osebama. Predsednik Lovrenškega KUD je predlagal kapelniku viške Gradske godbe g. Dinku Karuzi sodelovanje godb obeh krajev.

Dober mesec kasneje, so člani Lovrenške Gasilske pihalne godbe že gostovali na Visu. Tri mesece kasneje so bili gostje Višani...

Sodelovanju godb je v naslednjem letu sledilo še gostovanje Viške gledališke skupine v Lovrencu na Pohorju in vsakoletna večdnevna srečanja. Gasilcem sta se pridružila še župana obeh krajev, nekaj članov občinskih uprav, člani

turističnih društev in nekateri posamezniki. Vsako snidenje je spremljala domača godba in vsakemu obisku je sledilo slovo. V obeh krajih smo se poslavljali vsi- tisti, ki so sprejeli goste v svojo hišo in tisti, ki smo jih srečevali samo na ulici.

(Kaja Kajzer, zapis po pripovedi g. Stanka Šlaga)

2.1.3. Ekskurzija lovrenških učiteljev na otok Vis

Prijateljstvo se je širilo kot epidemija. Ob koncu predlanskega šolskega leta so krenili na otok Vis učitelji naše šole. Med enotedenskim bivanjem so se seznanili z nekaterimi učitelji viške osnovne in srednje šole. Ravnatelji so si prvič podali roke. Višani – ne le učitelji, temveč vsi krajani – so jih sprejeli kot stare znance. Slovo je bilo podobno slovesu ljubečih sorodnikov, in ne slovesu znancev.



Slika 1: Učitelje je ob prihodu trajekta sprejela Viška Gradska pihalna godba. Pot iz pristanišča do hotela je bila prava parada ob taktih najlepših viških melodij.

2.1.4. Urbanove počitnice

Po treh letih pristnega sodelovanja odraslih preživi poletni dopust na otoku Visu vedno več lovrenških družin. Tudi naš Urban jih je. Tam je spoznal nekaj vrstnikov, ki ob večerih »rolajo« po pristanišču, čez dan pa lovijo ribe na

pomolu. Ni čudno, da si je zaželel predstaviti naše poljane in gozdne poti svojim viškim prijateljem.



Slika 2: Ideja je prihajala iz srca. Zazrt v daljavo se je Urban spomnil minulih počitnic.

»Bravo, Urban! Izrekel si srčno željo. Verjetno še slutil nisi, kako dobro idejo si nam dal!«

Sošolčevo željo smo dopolnili z možnostmi, ki smo jih imeli na voljo. Oblikovali smo osnovni program in upoštevali zahteve ravnateljev obeh šol. »Program sodelovanja mora biti v prvi vrsti poučen. V skladu s predmetnikom. Z aktivnostmi po programu moramo osebno, psihofizično in mentalno napredovati...!« Poiskali smo naša »močna področja«. Raziskovnje smo predlagali za polletno sodelovanje učencev na daljavo. Gostoljubje družin smo predvideli za izvedbo zimskega in letnega sobivanja. Iz iskrene otroške želje in interesov učencev je nastal ob pomoči mentorice zanimiv program.

2.1.5. Zasnova obvezne osnovne šole v Republiki Sloveniji

Cilji osnovne šole so:

- omogočiti učencem in učenkam osebni razvoj...,
- posredovati temeljna znanja in spretnosti...,
- razvijati zavest o pripadnosti določeni kulturni tradiciji...,
- omogočiti nadaljevanje šolanja...

(Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v RS)

Natančno smo si prebrali vse cilje, ki so navedeni v Beli knjigi. Zamislili smo se nad naslednjimi:

- doseganje mednarodno primerljivih znanj,
- učenje v povezavi z okoljem,
- razumevanje in izražanje v materinem jeziku in vključevanje v lastno kulturno tradicijo,
- seznanjanje z drugimi kulturami in civilizacijami,
- vzgajati za zdrav način življenja in spodbujati odgovornost do naravnega okolja, do drugih in do samega sebe...

Na podlagi vsega prebranega smo oblikovali še lasten cilj:

Naše kulturno okolje želimo predstaviti vrstnikom iz Visa. Hkrati želimo spoznati kulturno okolje viških vrstnikov. Primerjava nam je prinesla mnoga spoznanja in ugotovitve.

2.2. Okvirni program mednarodnega sodelovanja OŠ Lovrenc in OŠ Vis

V šolskem letu 2000/01 smo načrtovali **celoletno sodelovanje** in večdnevno aktivno sobivanje učencev. Želeli smo si izmenjeve izkušenj in sodelovanja na daljavo čez celo šolsko leto. Dvakrat v letu bi sodelovanje dopolnili še z:

- aktivnimi počitnicami viških učencev v Lovrencu na Pohorju in
- z aktivnimi počitnicami lovrenških učencev na otoku Visu.

Aktivne počitnice učencev obeh šol so omogočile predstavitev, primerjavo, poglobljanje ter nadaljnje razvijanje in dopolnjevanje rezultatov in sodelovanja. Sodelovanje smo načrtovali za približno 20 do 30 učencev 5., 6., in 7. razredov. Bivanje pri sovrstniku je trajalo 7 dni. Učence vsake osnovne šole so spremljali njihovi učitelji. Učitelji gostujočih šol so bili prav tako, kakor učenci nastanjeni pri svojih kolegih. Vključeni so bili v izvajanje programa (zaradi varnosti, lažjega sporazumevanja in možnosti soustvarjanja).

Za moto sodelovanja smo določili rek **»LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE«**. Ta pregovor je bil hkrati delovni naslov raziskovalne dejavnosti učencev obeh šol. Rezultat raziskovanja so prijazne besede in nagovori, ki smo jih ob prvem sobivanju že lahko uporabljali. Na ta način smo si pomagali vzpostaviti prve stike z nepoznanimi vrstniki iz hrvaško govorečega področja. Pri pogovarjanju so nam sprva veliko pomagali naši starši.

2.3. Uresničevanje programa

Sodelovanje – aktivnosti učencev so se pričele ob koncu meseca septembra. Sodelovali so lahko vsi učenci obeh šol.

ZDRAVO!

ANJA, NIKA IN ŽANA!

Nepoznamo te vendar te prav lepo pozdravljamo! Mislimo, da ti bo ob branju našega pisma lepo. Smo učenke petega razreda OŠ Lovrenc na Pohorju. Veselimo se tvojega srečanja. Želimo si, da bi si dopisovali.

Kako ti gre v šoli?

Kako ti je ime in kako se pišeš?

Koliko si star-a?

Ime nam je : Anja, Nika in Žana. Stare smo 11 let. Smo najboljše prijateljice. Vse si zaupamo in smo zelo navezane druga na drugo. Smo zabaven razred in nas je največ na šoli . S sošolci se dobro razumemo in si med seboj pomagamo. Naša učiteljica je super .Ime ji je Olga piše se Kasjak. Tako smo ti predstavili nas in šolo!

Upamo, da ti bo pismo všeč in da nam boš čim prej odpisal-a!

LEP POZDRAV

Pozdravljen ime nama je Šimen in Blažka. Stara sva 11 let.

Vesela sva ,da si lahko s tabo dopisujeva .Bilo bi nama všeč, če bi se tudi ti nama predstavil.

Doma sva v Lovrencu na Pohorju.Imamo smučišče in (skejtarsko) igrišče in tudi veliko znamenitosti.V razredu nas je 26.Z sošolci se dobro razumemo. Fantje zelo radi igrajo nogomet , deklice pa gumnivist. Z razredničarko se dobro razumemo saj je prijazna in nas ima zelo rada.

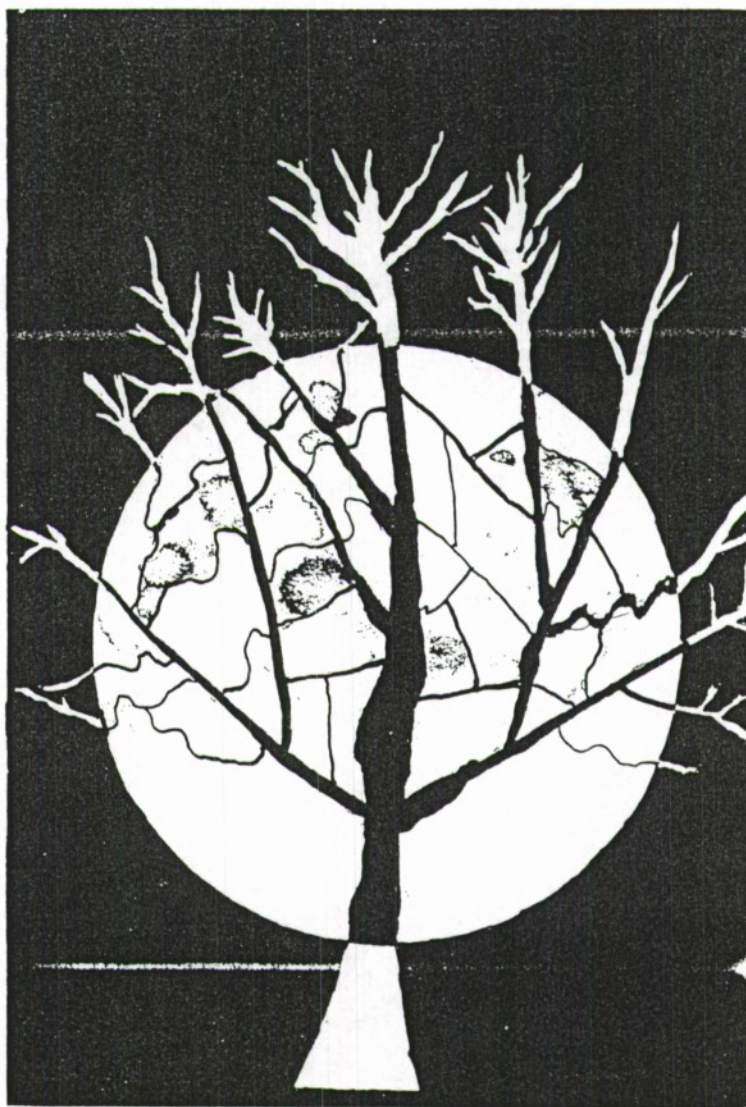
Slika 3: Pisma Lovrenčanov – fotokopije originalov prikazujejo prve nastajajoče osnutke, ki smo jih sestavili pri pouku računalništva...napake smo popravili kasneje, pri pouku slovenskega jezika. Vrstnikom smo poslali čistopise.

2.3.1. Sodelovanje na daljavo:

Umetnostna dejavnost

S sodelovanjem na daljavo smo predstavili sebe, spoznali druge, odkrivali različnosti, iskali podobnosti...sprejemali drugačnosti, sooblikovali sedanost, in snovali prihodnost...

Z nagradnim natečajem za literarna, likovna in druga dela smo spodbudil učence obeh šol k aktivnemu ustvarjanju. Izdelali smo izdelke in pripravili prispevke. Predstavili smo jih na razstavi v OŠ Lovrenc v času zimskega sobivanja.



Slika 4: Mate Pisac, drevo, Vis 2000

Aktivnosti smo nadaljevali tudi v drugi polovici leta. Razstavo smo pripravili tudi v času letnega sobivanja na Visu.

Raziskovalna dejavnost

Učenci obeh šol so raziskovali na skupno raziskovalno temo pod vodstvom svojih mentorjev. Mentorji so se pred tem dogovorili za potek in obseg raziskovanja. V času sodelovanja so nas spodbujali, da naše veselje ni zamrlo. Ugotovitve (ali delne rezultate) raziskovanj, ki so potekala v obeh krajih, smo si predstavili v času gostovanj. Zbiranje »prijaznih besed« je potekalo celo šolsko leto. Raziskovalci so v času zimskega sobivanja primerjali potek raziskovalnega dela, v času letnega sobivanja pa so si predstavili rezultate, izmenjali izkušnje in povzeli ugotovitve.

2.3.2. Aktivne počitnice:

V Lovrencu na Pohorju je potekalo zimsko sobivanje. V mesecu januarju smo gostili po svojih domovih učence iz OŠ Vis. Vključili smo jih v prve ure pouka. V času, ki nam je zaradi pomanjkanja snega še ostal, smo jim predstavili svoj kraj in krajane. Snega ni bilo veliko, zato smo sobivanje popestrili s številnimi ogledi kulturnih znamenitosti kraja in okolice. Goste smo seznanili z zgodovinsko preteklostjo kraja in z delovanjem šole in lovrenških učencev.



Slika 5: Matevž je za viške vrstnike spremenil domači senik v pravo razstavišče, Na travniku se je predstavil s »plesom v vetru« – njegova ljubezen je konj.

Nepozabni so bili obiski zanimivih ljudi, ljudi različnih poklicev in seznanitev otrok z vsakdanjim življenjem naših učencev. Naši starši so nas v krogu družine ponovno pospremili v svet družabnih iger in kar je najlepše - tudi oni so se z nami igrali slepe miši, skrivalnice, človek ne jezi se, šah... Vrstniki iz Visa so

bili presenečeni nad številnimi možnostmi uporabe računalnika in interneta. Za učitelje in učence je bila organizirana tudi spominkarska delavnica.



Slika 6: Zajček, je nastajal pod pridnimi rokami šestošolk - material: les.



*Slika 7:
Snega ni bilo,
a snežaka bodo Višani
kljub temu imeli.
Odnegli ga bodo s seboj
na otok Vis.*

Učenci OŠ Vis so vsak dan seznanjali svoje vrstnike z novicami po šolskem in krajevnem radiu –»Bla-bla«.

Zaradi pomanjkanja snega smo za svoje goste organizirali izlet na Mariborsko Pohorje. Nekaj zimskih radosti smo si privoščili še v dveh popoldnevih na eni od višinskih kmetij v Lovrencu na Pohorju. O našem druženju smo posneli posebno televizijsko oddajo s snemalci lokalne TV postaje. Amaterski snemalec g. Mirko Žvikart je snemal vse naše aktivnosti. Kasneje nas je razveselil s filmom o nepozabnem druženju.

Nepozabna bo tudi:

Okrogla miza o raziskovanju. Pripravili smo jo za vse učence in učitelje naše šole in jo ponovili še za krajanke. Če je do tega trenutka še kdo dvomil o koristnosti sodelovanja, so se mu sedaj dvomi razblinili.



Slika 8: Vsi, od prvega do zadnjega, smo z veseljem poslušali viške »lipe riči«.

Bili smo priča spletu dveh različnih kultur, ki postavljata na najvišje mesto dvoje istih vrednot - prijateljstvo in ljubezen.

2.4. Delni rezultati sodelovanja

Med pomembne rezultate svojega dela smo ob polletju uvrstili:

a/ Teden skupnih aktivnosti od 7.1. do 14.1. 2001, ki je zaradi številnih doživetij nepozaben. Mnoge družine so vzpostavile stike, učenci imajo stkana čudovita prijateljstva.

b/ Razstava likovnih del viških učencev; ta je krasila stene naše šole, občinske stavbe in čakalnico zdravstvenega doma.

c/ Delne rezultate raziskovanja pod naslovom: » **LEPA BESEDA – LEPO MESTO NAJDE**« še danes odmevajo v naših srcih v Lovrencu in na Visu.

V treh mesecih iskanja najbolj prijaznih besed smo se napolnili s pozitivno energijo, ki nas je nevidno povezala že v prvem trenutku. Viški učenci so še posebej občudovali naše starše, ki so poznali njihov jezik.



Slika 9: Toliko rok... stiskov dlani, prijateljstev, stikov, skrivnosti...želja

Prijaznim besedam Višanov posvečamo naslednje poglavje v nalogi.

2.4.1. Lepe besede – »IZRAZI LJUBAVI« z otoka Visa

Na tem mestu smo se odločili predstaviti le del tega, s čimer so nam na okrogli mizi postregli viški učenci. Govorili so v svojem domačem viškem jeziku. Vse smo razumeli. Mi jih objavljamo v prevodu.

»Svoje dedke in babice smo vprašali, katere so tiste lepe besede oz. izrazi ljubeznivosti, ki so jih in jih še uporabljajo Višani, kadar izražajo ljubezen do bližnjega. Ljubezen se v življenju pojavlja na različne načine in v različnih oblikah. Čutimo jo kot ljubezen do mame, do staršev, do fanta, dekleta ali prijatelja. Naši sogovorniki so v večini primerov najprej pomislili na ljubezen do bližnjega. To izražajo danes prav tako, kakor so jo izražali že davno - s starim viškim pozdravljanjem:

»ZDRAVI BILI(pozdrav) – I VESELI(odzdrav)!«

Kaj je še lepšega na tem svetu kot je to, če kdo komu zaželi v pozdravu zdravje in veselje – in to vsak dan?

Višani so upravičeno ponosni na svoj pozdrav. Verjamejo, da je to zagotovo eden od najlepših pozdravov na svetu. Pozdravljajo in odzdravljajo s polnim srcem želeč vso srečo svojim bližnjim skozi zdravje in veselje...

Zbrali smo tudi številne ljubeznive besede, s katerimi so Višani izražali ljubezen in navdušenje drug drugemu:

- **»LEPOTICE MOJA ali LEPOTO MOJA!«**
- **»DUŠO DUŠI MOJI!«**
- **»SUNCE MOJE!«**
- **»ROSO JUTRANJA MOJA!«**

Te besede so dokaz, kako so ljubezen primerjali s soncem, roso, dušo in z lepoto. Zanje je ljubezen vse to hkrati in še veliko več.

V raziskovanju smo uspeli poiskati edini primer izraza ljubezni, v katerem se uporablja »moška« prispodoba:

»TI SI MOJ BELOMO!« (Belomo je vrsta rože)

Vsi drugi izrazi ljubezni so neopredeljeni, ali pa so namenjeni ženskemu spolu, kar dokazuje, da so bile ženske tiste, ki se jih je osvajalo medtem, ko so čakale doma v hiši:

- **»CESARICE SRCA MOGA!«**
- **»UZORITA!«**
- **»ZLOTO MOJE, CVITU MOJ!«**
- **»SVE TI CVIČE CVALO!«**

Med vsemi izrazi je tudi po vsem svetu znani in uporabljeni izraz:

- » JUBAVI MOJA«

Dobro se z dobrim vrača. Dobrota nikdar ne škoduje, ne žalosti in ni nevarna. Dobrota je mir v našem in vašem – v mojem in tvojem srcu. Občutimo jo kot mir, ki nam polni dušo, kadar nam je ljubezen, ki jo čutimo, vračana.

Zaradi tega se beseda »dobrota« velikokrat pojavlja tudi v izrazih ljubezni, kot v naslednjih viških izrazih:

- » TI SI MOJA DOBROTA!«

- » DA ZNAŠ, KOLIKO DOBRA JA TEBI HOČU!«

- » CILI SVIT BI DOL ZA TEBE I TVOJU DOBROTU!«

Ljubezen je lepa, kadar nam je vračana. Kadar ni obojestranska jo občutimo kakor težko breme solz. Ljubezen je zagotovo tista, ki naredi človeka. Tudi po ljubezni - ne glede na to, ali je obojestranska ali ne, ali je srečna ali ne – se ljudje ločimo od živali. To je čustvo, ki nas dviga na nivo človečnosti. Ob smehu in solzah je privilegij človeka.

Vsi vemo, da skriva ljubezen v sebi ogromno moči in energije, četudi se zaljubljeni velikokrat počutijo bolne. O tem pričajo naslednji viški izrazi:

- » UMRIT ČU OD JUBAVI!«

- »KAD MI TEBE NI BLIZU, SUNCE NE SJO!«

Ljubezen nam je potrebna, da smo to, kar smo. Potrebna nam je, da smo srečni, da spoštujemo in ljubimo druge in sebe. Zaljubljenim sonce sije topleje. Tudi nebo je zanje bolj modro. V njihovih dušah traja dolgo poletje, v katerem brstijo »nežni poganjki zaupanja«.

Ljubezen ima - in je imela - vselej visoko ceno. Višani poznajo izraze, v katerih zaljubljeni primerjajo ljubezen z zlatom:

- » ZLOTO MOJE!«

- » VOLIM TE VEČI NEGO SVU ZLOTO OVEGA SVITA!

Izraz:

- » KALAT ČU TI SVE ZVIZDE SA NEBA!«

govori o večni želji, da bi očarali in pridobili naklonjenost tistega, ki ga ljubimo. Zavedamo se pretiravanja. Ljudem ni dano, da bi sebi ali svojemu bližnjemu »sklatili« zvezde z neba. To ljubko laž uporabljamo zato, da svoji ljubezni izkazujemo naklonjenost in simpatijo.

O ljubezni nam pripoveduje tudi ljubezenska pesem iz našega kraja. Peli so jo fantje pod okni svojih izvoljenk, da bi si priborili njihovo naklonjenost.

» ČIJA JE ONO DIVOJKA?«

Mi Višani poklanjamo to pesem vam, dragi gostitelji. Želimo, da tudi v vas zaneti plamen ljubezni, kajti sedaj smo

**»MI Z VAMI,
KER STE NAM POSTALI PRIJATELJI,
KER VAS IMAMO RADI.«**

(prevedla Tina Brunčko, 5.r.)

Občutki gostiteljev so pripeljali do našega spoznanja:



Slika 10: Sreča

Sedaj vemo, kako se loči sreča, kadar nas kdo osreči od sreče, ki jo doživljamo takrat, kadar mi nekoga osrečujemo.

3. MNENJA GOSTITELJEV

Starši in učenci gostitelji so nam zaupali svoja mnenja in vtise s pomočjo ankete. Čudovito je bilo prebirati njihove trditve:

»Zelo nam je bilo všeč, prijetno je bilo, nepozabno, enkratno...vse pohvale organizatorju...«

Sledilo je veliko laskavih in pohvalnih misli, kar nam je bilo v spodbudo pri nadaljnjem sodelovanju.

Iz ankete smo razbrali, da so starši pripravljeni še sodelovati. Nekateri so nam bili pripravljeni pomagati tudi pri načrtovanju sodelovanja v prihodnjih letih. Ideje o popestritvi programa so bile vredne tehtnega premisleka. Kar nas je najbolj presenetilo, je bilo spoznanje, da je bilo med sobivanjem viških otrok veliko staršev povabljenih na Vis. Mnogi so se naše poletne pustolovščine tudi udeležili.

Učenci – gostitelji so nam zaupali, da so se za gostiteljstvo odločali zaradi radovednosti in ker so si želeli imeti prijatelja nekje na morju(od daleč).

Na njihovo odločitev za sklepanje prijateljstva z neznanim vrstnikom je vplival zanimiv in pester program aktivnosti. Skoraj vsi smo komaj čakali, da bi se izteklo leto in bi lahko odpotovali na otok Vis.

4. GOSTOVANJE NA VISU

Medtem, ko se je zimsko sobivanje izteklo in smo se od Višanov poslovili, se je za nas pričelo obdobje neučakanega pričakovanja. V času, ki nam je do konca šolskega leta preostal, smo zaključili raziskovalno delo, pripravili svoje likovne in literarne prispevke in čakali...Po zaključku šolskega leta smo odpotovali. Na otok Vis so se z nami podali še številni starši in nekateri krajani. Mi, učenci smo postali mlajši del potujoče skupine, naši starši in spremljevalci pa starejši udeleženci sedemdnevne poučne ekskurzije. S svojimi viškimi vrstniki smo doživeli veliko zanimivega. Slike na naslednjih straneh prikazujejo le del tega čemur pravimo mi – **NEPOZABNO**.

Viški pomorščaki so nam pripravili čudovito križarjenje okoli otoka.



Slika 11: Izlet na otok Biševo. Morje je bilo mirno, zato smo si lahko ogledali še notranjost Modre »špilje«, kamor samo nekaj minut v dnevno skozi skalne razpoke prisije sonce in pričara čudovite odseve svetlobe.

V Zeleni »špilji« smo se smeli okopati.



Slika 12: Pred leti so na skalah pred špiljo ribiči še videli morsko medvedko. V votlini smo videli veliko netopirjev.

V dopoldanski pripeki smo se skrili pred soncem. Na senčni strani pomola smo imeli delavnico: Raziskovanje morskega dna.



Slika 13. Nameravali smo ribariti, a smo namesto tega uživali ob hranjenju rib.

Katarina bo »botaničarka«. Obiskuje osmi razred viške OŠ in rada opazuje morske živali. Do potankosti nam je predstavila morskega konjička, njegov življenjski cikel, itd. ...Živali ne goji v akvariju. Raje jih obiskuje na morskem dnu.



Slika 14. Velika hobotnica: ko smo si jo ogledali(ves čas je bila na Katarinini roki tik pod vodno gladino), jo je Katarina odnesla nazaj na morsko dno.

Tudi izletov v notranjost otoka smo se udeležili. V senci pod oljko smo spoznali zgodovinsko preteklost antične Isse.



Slika: 15: Med ostanki antičnih kamnitih zidov smo si poiskali senco in prisluhnili zgodbi o pomembnosti Isse, njenem nastanku in njenem zgodovinskem pomenu.

Tudi Martvilo, staro antično pokopališče imajo.



Slika 16: Stele na antičnem pokopališču.

5. ZAKLJUČEK

Problematike vode nismo obravnavali neposredno. Naslov, »**Speljimo vodo na turistični mlin**«, smo razumeli v prenesenem pomenu. Menimo, da je prisotnost vode v takem ali drugačnem smislu tudi v naši nalogi upravičena. Prepričani smo, da smo bili pri svojem delu uspešni, saj naše sodelovanje ni stalo več, kakor prevoz vsakega posameznika k svojemu gostitelju. Ob svojih skromnih zahtevah smo spoznali, da so prav te spodbudile številne posameznike k samoiniciativni podpori sodelovanja in tako še obogatile naše turistične rezultate.

Ponovno smo se odločili sodelovati na festivalu Turizmu pomaga lastna glava in upamo, da bo morda prav ta naloga pokazala možnost, kako je mogoče vsako vodo, pa čeprav je le majhen potoček, speljati na turistični mlin.

ZAHVALA

Naše delo in naša naloga ne bi bila takšna kakršna sta, če nam ves čas ne bi stali ob strani naši starši, mentorji, ki so vodili številne delavnice in krajani: g. Jože Javernik, ga. Nataša Rihtar, ga. Bojana Gorenjak, g. Mirko Žvikart, g. Stanko Šlag.

Vsem naštetim, kakor tudi krajevnemu turističnemu društvu in vodstvu obeh šol se za nepozabne trenutke sodelovanja lepo zahvaljujemo.

Mladi člani TP Možuh
OŠ Lovrenc na Pohorju

LITERATURA IN VIRI:

- Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju Republike Slovenije, 1995
- Program mednarodnega sodelovanja OŠ Lovrenc in OŠ Vis
- Fotografije; fotografski arhiv fotokrožka OŠ Lovrenc

Pripovedovalec:

- g. Stanko Šlag, začetnik sodelovanja Lovrenčanov z Višani.

Naslov naloge: SPELJIMO VODO NA SVOJ MLIN**ali****LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE**

Avtorji naloge: Neža Forstner 5.r , Kaja Orter 5.r, Jani Lesjak 5.r, Rok Rožič 5.r, Jernej Javornik 5.r, Boštjan Kop 6.r

Avtorji razstave: Matic Gričnik 6.r, Šimen Kranjc 6.r, Tina Brunčko 6.r

Mentorici: Olga Kasjak PRU thv - fi
Irena Zupanič prof. lik. ped

Kratek opis poteka dela , vsebine in ugotovitve:

Naloga je prikaz turističnega snovanja, ki se pričinja z na videz neuresničljivo učenčevo željo, da bi se povezali z obmorskim turističnim krajem in si tam poiskali prijatelje. V nadaljevanju smo zapisali vse pomembne korake, ki smo jih prešli od načrtovanja sodelovanja do naše uresničitve. Zaključek je kratek in slikovit. Prikazuje najlepši del našega turističnega udejstvovanja, ki smo ga doživeli med druženjem s svojimi novimi prijatelji v Lovrencu na Pohorju in v Visu na otoku Visu. Vse smo poslikali in shranili v šolski arhiv. Rezultat, do katerega smo prišli je že sam po sebi čudovita nagrada. Kar se je zdelo v začetku nemogoče smo uresničili.

V odrski predstavitvi bodo petošolci predstavili nekaj zanimivih presenečenj, ki so jih doživeli. Predstavljena bo resničnost, ki bi ji še najlaže rekli »narobe svet« kajti, kar je pri nas na celini prav, je na otoku neobičajno, smešno ali čudno in obratno.

Razstavo smo si zamislili dokaj minimalistično. Naslovili smo jo V MREŽI PRIJATELJSTVA. Sestavljena bo iz dveh ključnih predmetov, ki sta značilna za Lovrenc na Pohorju in za otok Vis. Lovrenc bo simbolno predstavljalo mlinsko kolo, ki v tem primeru ni samo atribut neke gospodarske dejavnosti, ampak kolo kot simbol večnega kroga prijateljstva in ponovnega srečevanja, ki nas bogati in utrjuje v sožitju in razumevanju kljub razlikam v kulturi in navadah. Vis pa predstavlja ribiška mreža, ki lahko zadrži vsa bogastva naših spoznanj, skupne spomine na nepozabna srečanja in tudi fotografije naših učencev, ki so stkali nova prijateljstva in se veliko naučili drug od drugega.

Nalogo hranimo v knjižnici OŠ Lovrenc in v krajevni knjižnici Lovrenc na Pohorju

Uvodna beseda za komisijo:

O NALOGI, PREDSTAVITVI IN RAZSTAVI

OŠ Lovrenc na Pohorju:

SPELJIMO VODO NA SVOJ MLIN ali LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Naloga je prikaz turističnega snovanja, ki se pričinja z na videz neuresničljivo učenčevo željo, da bi se povezali z obmorskim turističnim krajem in si tam poiskali prijatelje. V nadaljevanju smo zapisali vse pomembne korake, ki smo jih prešli od načrtovanja sodelovanja do naše uresničitve. Zaključek je kratek in slikovit. Prikazuje najlepši del našega turističnega udejstvovanja, ki smo ga doživeli med druženjem s svojimi novimi prijatelji v Lovrencu na Pohorju in v Visu na otoku Visu. Vse smo poslikali in shranili v šolski arhiv. Rezultat, do katerega smo prišli, je že sam po sebi čudovita nagrada. Kar se je zdelo v začetku nemogoče, smo uresničili.

V odrski predstavitvi bomo predstavili nekaj zanimivih presenečenj, ki so jih doživeli. Predstavljena bo resničnost, ki bi ji še najlažje rekli »narobe svet«, kajti kar je pri nas na celini prav, je na otoku neobičajno, smešno ali čudno in obratno.

Razstavo smo si zamislili dokaj minimalistično. Naslovili smo jo V MREŽI PRIJATELJSTVA. Sestavljena bo iz dveh ključnih predmetov, ki sta značilna za Lovrenc na Pohorju in za otok Vis. Lovrenc bo simbolno predstavljalo mlinsko kolo. V tem primeru ni samo atribut neke gospodarske dejavnosti, ampak kolo kot simbol večnega kroga prijateljstva in ponovnega srečevanja, ki nas bogati in utrjuje v sožitju in razumevanju, kljub razlikam v kulturi in navadah. Vis predstavlja ribiška mreža, ki lahko zadrži vsa bogastva naših spoznanj, skupne spomine na nepozabna srečanja in tudi fotografije naših učencev, ki so stkali nova prijateljstva in se veliko naučili drug od drugega.

Nalogo hranimo v knjižnici OŠ Lovrenc in v krajevni knjižnici Lovrenc na Pohorju.